

גילי חיימוביץ'

שישה שירים

החלון

"החיים שלנו פה הם אשליה",
 אומר החלון בחדר השנה, עינו פקוחה תמיד.
 מסרבת להעצם,
 אנחנו ישנים בתוכה.
 מבעד לעינינו המאגרות
 אור השמש מסמא.

פעם הייתי הזהר שלך,
 ואני דוהה עכשו
 בחדר השנה שלנו
 (שהוא בעצם לא שלנו.
 גם לא השנה).

אפר

החלון קורע את הקיר
 חושף אותנו במערמינו,
 אין אפלו אפק לסוכך.
 את העיר בלע חרף
 אנחנו שני זרים בתוך האין,
 כמו דמיות צבעוניות שנגזרו
 מתמונת מגזין מבטיחה.
 תכף נדהה
 כמו העיר שנצצה
 בהבטחה
 לפני שנגסנו ממנה בים גדול מדי.

הלב

למרגלות האבק,
אנחנו משמחים את לבנו,
אנורקטי ומפתה כמו דגמנית,
במשחקי שנה.
בכיס הפופיק שלך,
כמו קנגורו,
אניץ בד.
אולי יגדל לסנדר,
ויהיה בן מגוון על אביו המזדקן.

סודה

אני שותה סודה
כמו
שעשנתי
פעם
במקום מעשה של זעם
אני בולעת, לוקחת עוד וכולעת.

אלדין

אתה משפוף את הזין
כמו אלדין.
מה אתה מבקש?
שתצא לך ג'יני אחרת?

הילדים עם החינוך הטוב

אני רוצה לגור בשכונות של הילדים עם החינוך הטוב.
שם אהיה בטוחה
גם כשאני פרוצה.

אני רוצה לגור בשכונות של הילדים עם החינוך הטוב.
אלה שרקע שלהם
מתעל.

אני רוצה לגור בשכונות של הילדים הפחות רעים,
קל יותר להתנקם בהם.